

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 1995.
БРОЈ 49. ГОДИНА VI

ПО НАЛОГУ БЕОГРАДСКОГ РЕЖИМА УХАПШЕН ЈЕ
ЈОШ ЈЕДАН СРПСКИ РАДИКАЛ

РАТКО ГОНДИ У ТАМНИЦИ

ПОСЛАНИЧКИ ИМУНИТЕТ МРТВО СЛОВО НА ПАПИРУ
АТАК НА ПОРОДИЦУ УХАПШЕНОГ

Ратко Гонди за скупштинском говорницом

СРЕДНО
ИЗДАЊЕ

Српски радикал Ратко Гонди утамничен је само због исказане оданости српству и Отаџбини.

Главни секретар Српске радикалне странке за Републику Српску Крајину, народни посланик у крајишком Парламенту, министар координатор за Барању у Влади Републике Српске Крајине и саветник председника Републике Милана Мартића, Ратко Гонди, брутално је ухапшен. Затворен је иза решења таква социјалистичког казамата, само зато што је остао постојан у својој борби за остварење српских националних интереса и зато што се није слагао са окупацијом западног дела Републике Српске Крајине, већ је, у складу са својим обавезама и патриотским дужностима, наставио са активношћу на функционисању државних органа најзападније српске земље.

Утамничен је и због тога што као и остали српски патриоти није поверова у лажи официјелних медија у Србији, а пре свих тзв. државне телевизије.

Зајући да је за голготу српског народа и губитак највећег дела територије Републике Српске Крајине одговоран једино дедињски тиранин Слободан Милошевић, покушао је да настави сарадњу са толико нападаним крајишким председником Мартићем и другим челницима Крајине, због наставка борбе за враћање и последњег педља српске земље, до коначне победе и ослобођења.

Са групом високих руских официра

Ратко Гонди је утамничен и зато што је истакнути функционер Српске радикалне странке, зато што Милошевићева Држава безбедност и криминалци под његовом контролом нису успели да га заплаше, поткупе или уцене а потом компромитују на било који начин. Стално указујући на издајнике и криминалце инструментализоване од београдског дахије Слободана Милошевића који су на територији источне Славоније, Барање и западног Срема својим криминалним и антисрпским радњама разбијали јединство српског народа и његовог државног простора, ратко Гонди је потврдио своју доследност и храбро опредељење за борбу против свих оних који разбијају не само Крајину већ и идеју стварања јединствене српске државе.

Ко је Ратко Гонди?

Своје слободарске идеје почео је да износи још 1971. године, када се као студент загребачког универзитета, јавно супростављао повампиреном усташћу, услед чега је умало избачен са факултета, како је речено, "четничке пропаганде". Од почетка кризе у границама бивше Југославије, тачније од 1990. године, укључује се у активну борбу против нове хрватске власти (ХДЗ), са жељом да допринесе враћању Барање у окриље матице Србије, као и ослобађању српског народа из авнојевске Хрватске, из стега нове усташке државе.

На самом почетку сукоба са Хрватима, Ратко Гонди је организовао илегалне јединице које су на различите начине пружале отпор српским непријатељима. Посебно се истакао јунаштвом и смелошћу у борбеним дејствима против

усташке војске.

По ослобођењу Барање, створио је и организовао прву специјалну јединицу територијалне одбране, а после доласка заштитних снага Уједињених Нација, формирао је јединицу која је постала основа за настанак батаљона Српске Војске Крајине.

Након свега што је учинио за свој народ и земљу, Ратко Гонди је постао заточеник оних који за Крајину и српство нису баш ништа учинили.

Сценарио хапшења

О разлозима и начину на који је спроведено његово изрежирано хапшење, Ратко Гонди је у тешким затворским условима успео да напише следеће:

"У недељу, 6. августа, министар за грађевинство у Влади Републике Српске Крајине, Милан Богуновић и ја боравили смо у Бањалуци и присуствовали седници Владе. Утврдивши конкретне задатке, око 23 часа, кренули смо за Барању где смо стигли у раним јутарњим сатима. Негде око 8 часова отишао сам на бензинску пумпу да наточим гориво у службени аутомобил који ми је због обављања договорених задатака био неопходан. На пумпи ми је речено да постоји забрана точења горива народним посланицима и члановима Владе. Забрану је телефоном издиктирао директор Нафтне индустрије Крајине, Миле Црногорац. У исто време дозвољено је точење "на листу Скупштине општине и других установа". Под утиском оне туге и несреће, коју сам цео дан гледао и преживљавао (голгота српских избеглица), затим огорчен тако неразумном наредбом Милета Црногорца који је, узгред буди речено, одлуком

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Генерални директор:

Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:

Петар Димовић

Редакција:

Јадранка Шешел, Рајко Горановић,

Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,

Наташа Јовановић, Александар Вучић

Председник Издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Секретар редакције:

Љиљана Мијоковић

Техничко уређење:

Буре Софт

Штампа ЕТИКЕТА д.д.

Драгачевска 63, 32000 Чачак

Редакција прима пошту на адресу:

Велика Србија, Француска 31, 11000

Београд

Рукописи се не враћају;

Новине *Велика Србија* уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информисање под бро-

јем 1104. од 5. јуна 1995. године.

Министарство за информације Републике

Србије 19. августа 1991. године дало је

мишљење број 413-01-551/91-01 да се

Велика Србија сматра производом из

Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеја

10. за чији промет се плаћа основни порез

по стопи од 3%.

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Владе разрешен те функције, а на његово место је постављен нови вршилац дужности; повишеним гласом упитао сам хоће ли ми сипати гориво.

После тога, супруга и ја смо са двоје кола кренули за Београд, јер сам очекивао да ћу наредног дана поново морати да идем у Бањалуку. На мосту сам ухапшен и без икаквог образложења спроведен у полицијску станицу. Тамо сам дао изјаву и позвао се на посланички имунитет, институт својствен свим правним системима, што су припадници полиције наоко прихватили али ме нису пустили све док није стигла војна полиција. Они су ме одвели код команданта барањске дивизије, пуковника Стојана Младеновића, код кога се у "одбору за мој дочек", између осталих, нашао и пуковник полиције Васо Мијовић, како је рекао, послат директно од шефа србијанске "УДБЕ" Јовице Станишића са заведе ред у Барањи.

Мијовић је потом нецивилизованим речником и повишеним тоном (касније и викањем) говорио да Војска Српске Крајине не постоји, да нема никакве ни Скупштине ни Владе Српске Крајине, да председник Крајине такође, не постоји. Затим је на највулгарнији начин покушао да ми стави до знања да сам "нико и ништа" и да он може да ми поломи обе руке и ноге и да може, чак, и да ме убије јер за то има потребно овлашћење.

У први мах био сам запрешен речима и тоном а онда ми је било смешно да баш мене покушавају овако да уплаше, па сам се на ту тираду осмехнуо што је Мојовића још више ражестило. Запретио ми је да ће ме сатрати,

јер он то може, а за тако нешто чак не би ни одговарао.

У увредама и бесомучним псовкама упућеним на адресу српских патриота из државног и војног руководства Републике Српске Крајине, придружио му се и пуковник Младеновић који је кривицу за све што се десило пребацио, уместо на свог налогодавца из Београда, на Милана Мартића и Милана Челекетића, који су по њему једини виновници српске трагедије у Лици, Далмацији, Банији и Кордуну. Псовао је попут најгорег свињара или кочијаша. На крају је чак закључио да више нема Крајине, да не постоји њена Скупштина, Влада или председник републике, већ само он, пуковник Младеновић, који је одувек знао да ћу ја, Ратко Гонди, доћи у позицију да клечим пред њим.

Одговорио сам му да у животу нисам клечао ни молио, па нећу ни у будуће, ни пред бољим од себе. Пљувачка му је врцала из уста када је једва промуцао да ме воде у притвор, у трајању од шездесет дана. О разлозима, правном основу, за такав поступак није било ни једне једине речи. То је, у мом случају, изгледа било потпуно неважно, како за онога који је издао такву наредбу, тако и за онога ко је спроводио у дело".

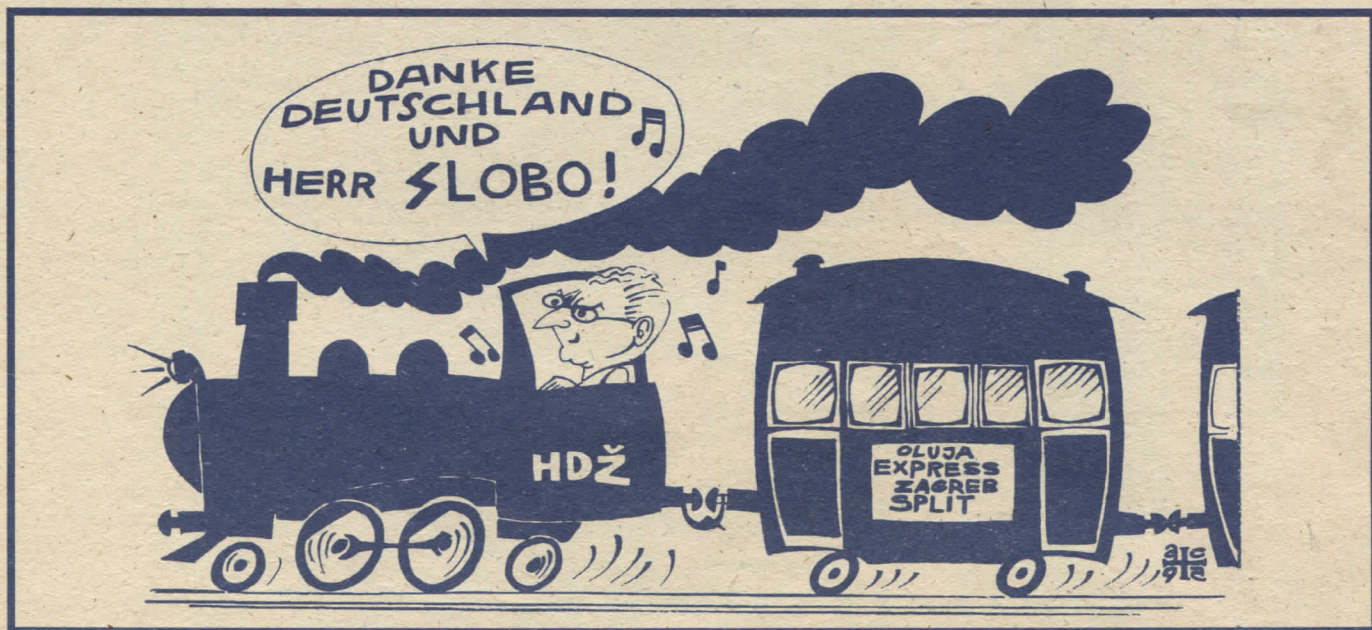
Тамновање и шиканирање породице

"Сада сам у Окружном затвору, у Белом Манастиру. Као тешки дијабетичар не узимам храну јер је запржена на масти, кувана са сланином и масном свињетином, а ја као хронични болесник, морам бити на дијети и јести лакшу храну. Од недеље 6.

августа до суботе 12. августа нисам узео ни грам хране. У четвртак, 10. августа, одвезли су ме у Дом здравља где сам због тешког стања, у којем сам се налазио, примио две боце инфузије. Примаријус, др Душан Бралић, као и др Станковић, потписали су хитан упут за сомборску болницу, али за то одобрење од надлежних није дато. И поред свега, морам да напоменем да управник завора, и комплетно особље, има коректан однос према мени. На њихово понашање и опхођење заиста немам примедби.

Осим атака на мене, готово читава моја породица је изложена шиканирању и малтретирању од стране "непознатих" људи. У ноћи између 7 и 8. августа, око тридесетак припадника специјалних јединица опколило је моју кућу и држало је до зоре, са миитраљезима на нишану. У кући је, све то време, била само моја супруга. Ујутро су упали у кућу и извршили детаљан претрес. Наглашававам да су младићи који су обављали ту нечасну работу били веома коректни. Све време су псовали своје наредбодавце. Имали су задатак да пронађу експлозив јер по њиховим шефовима, ја свакако поседујем бар једну тону пластичног експлозива и упаљаче са даљинском командом.

Међутим, нису нашли ништа, изузев оружја које сам редовно задуживао и једног пиштоља који сам добио на поклон од председника Републике Српске Крајине, Милана Мартића. Исти, или сличан поступак, припадници специјалних јединица поновили су у кући мојих родитеља, у кући мога брата, као и у стану братовљеве ћерке и зета.

После свега, одузели су ми службени аутомобил, једини који је остао у фирми, јер сам одмах по објављеној мобилизацији два аутомобила дао на коришћење Српској Војсци Крајине.

“кривице” Ратка Гондија

Српски радикал Ратко Гонди доживео је оно чему се најмање надао, од својих дојучерашњих сабораца, од људи који су се представљали као заштитници српства, а стварно су бринули само за себе и интересе црвеног диктатора Слободана Милошевића. Њихова мржња и нетрпељивост према свима који слободу и јединство свог народа стављају испред ситних шићарцијских интереса, најбоље се видела у случају Ратка Гондија чија су смелост, одважност и одлучност били довољан разлог за нељудско, и ничим оправдано, малтретирање.

У тренутку када је Републици Српској Крајини неопходно потпуно јединство и сагласност о кључним питањима, а посебно о одбрани слободне територије од нове усташке агресије, агенти београдске неокомунистичке

власти још једанпут су потврдили да им издаја српског народа и његових територија представљају једини политички циљ. Не може се другачије објаснити осино и противзаконито хапшење и тумачење једног од челних људи крајишке државе, који је ухапшен само зато што се залагао за опстанак Републике Српске Крајине и одбијање наметнуте капитулације из Београда.

Ратко Гонди је сметао и зато што никада није могао да прихвати “реинтеграцију” било ког дела српске земље, у усташку државу, кроз давање сагласност на неки од тзв. мировних планова, наметаних од међународне заједнице и званичног Београда. Тим плановима нашем народу нуђена је само омча око врата.

Ратко Гонди је “крив” зато што му је слобода важнија од метафизичког мира, зато што му је истина преца од лажи и фалсификата, зато што су му част и поштење важнији од додворавања највећем српском издајнику, Слободану Милошевићу. Крив је и зато што се супростављао грани-

ци на Дунаву, граници спрске поделе и срамоте за коју се свесрдно залажу српски непријатељу и издајници. Осудио је и криминално и антисрпско деловање Слободана Милошевића које се најбоље уочава у покушају окупације источног дела Републике Српске Крајине, уз помоћ његових послушника и агената Горана Хаџића, Славка Докмановића и њима сличних који не представљају српски народ Крајине, већ само свог налогодавца из Толстојевог улице у Београду.

Ратко Гонди је својим јуначким држањем и досадашњом борбом показао да интересе Републике Српске Крајине има ко да брани, да у српској Крајини постоје људи који су спремни и себе да жртвују за коначну победу над усташким окупатором за стварање слободне и јединствене српске државе.

ИЗДАЈНИКЕ И КРИМИНАЛЦЕ У ЗАТВОР, СЛОБОДА РАТКУ ГОНДИЈУ!

Председник
Централне Отаџбинске управе
Српске радикалне странке
др Војислав Шешел

Заменик председника
Српске радикалне странке
Томислав Николић

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
Маја Гојковић

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
Аћим Вишњић

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
др Никола Поплашен

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
Ранко Вујић

Генерални секретар
Српске радикалне странке
Александар Вучић

Председник
Извршног одбора за Србију
Драган Тодоровић

Председник
Извршног одбора за Црну
Гору
Драго Бакрач

Председник
Извршног одбора за
Републику Српску
Никола Шпирић

Председник
Извршног одбора за
Републику Српску Крајину
Бранко Војница

Главни секретар
Стево Драгишић

Главни секретар
Милинко Газдић

Главни секретар
Драган Јовановић

Главни секретар
Ратко Гонди

САВЕЗНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У ВЕЋУ ГРАЂАНА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
др Ранко Бабић
др Бранислав Блажић
др Милан Бачевић
Милан Веселиновић
Чедомир Васиљевић
Маја Гојковић
Петар Димовић
др Милорад Јеврић
Звонко Крстић
др Боровоје Костић
Зоран Красић
др Павтелија Миличић
Ратко Марчевић
Драшко Марковић
др Ђорђе Николић
Слободан Петричевић
Слободан Станкић
Филип Стојановић
Новак Савић
Јован Савић
Милун Терзић
др Рада Трајковић
др Војислав Шешел
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Бранислав Вакић
Никола Васић

Војин Вељковић
Божидар Вујић
Мр Стеван Вукајловић
Александар Вучић
Ацо Гајић
Стево Драгишић
Мирослав Драмалић
Сава Жарков
Љубомир Краговић
Милован Константиновић
др Жива Ладичорбић
Лазар Марјански
Милорад Мирчић
Игор Мирковић
др Станислав Момчиловић
Лушица Николић
Томислав Николић
др Мирослав Нешковић
др Марко Павловић
Раде Павловић
др Радомир Поповић
Милован Радовановић
Драгутин Стамболић
Драгољуб Стаменковић
Зоран Суботић
Александар Стефановић
Јовица Стојменовић
др Стајко Студен
Јоргованка Табаковић
Драган Тодоровић
Живорад Тросавић
Елвира Фекете

САВЕЗНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
Драго Бакрач
Аћим Вишњић
Милинко Газдић
Илија Дармановић
Љубомир Илић
Милош Кустудић
Славо Лопчаревић
Љубомир Ђировић
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ КРАЈИНЕ
Бранко Војница
Зоран Белдар
Милан Брдар
Милан Булајић
Милорад Буха
Стајко Вујаповић
Ранко Вујић
Васкрсе Вуксановић
Душан Гавић
Ратко Гонди
Душан Јакшић
Ђуро Подунавац
Симо Рајић
Милан Танкосић
Бошко Ђурковић
Милорад Лемпић